

drive Livsforsikring i Kongeriget Italien. Loven er oversat paa Dansk og blev tilstillet Landstingets Medlemmer sidste Aar — det vilde have været ønskeligt, at den havde ledsaget Lovforslaget som Bilag, især da Bureauef Kretz har tilføjet orienterende Bemærkninger, som er lette at forstaa. Jeg holder ellers ikke af Statsdrift; den er, hvor der er Tale om Køb og Salg, dyr; hvor Staten derimod blot skal beregne, er Forholdet et andet, og jeg kan ikke tænke mig nogen Virksomhed, som en Statsemedsmand kunde drive saa godt som denne, idet han simpelthen skulde beregne og bogføre; der er ikke et Køb at gøre, ikke et Salg at foretage, ikke andre Opgaver end saadanne, som enhver Embedsmand maa kunne magte. Det er underligt, at Socialdemokraterne, der ellers raaber paa Statsproduktion og Statens Overtagelse af alting, ikke har stillet bestemt Forslag derom paa dette Omraade. Her tror jeg, de kunde have vundet Gehør i vide Kredse. Det glæder mig derimod, at det ærede Medlem fra Stubbekøbing (Keiser-Nielsen) var inde paa samme Tanke. Jeg vil anbefale, at det kommende Udvalg overvejer Muligheden af en Hensstilling til Ministeren om at fremsætte Forslag om Oprettelse af en Statsanstalt eller om Omdannelse af Statsanstalten for Livsforsikring, hvorefter denne bliver den eneste tilladte Livsforsikringsanstalt her i Landet, medens de øvrige bestaaende Anstalter maa afvikle deres Forhold efter nærmere bestemte Regler. Jeg ved jo nok, at der er ikke meget Haab om, at det kan lykkes at realisere denne Tanke, for saa viseligt har de gode Folk, der har stiftet Livsforsikringsselskaberne, indrettet sig, at de har knyttet til sig baade Landstingsmænd og Folketingsmænd og Embedsmænd i Ministerierne. Jeg vil ikke tale om Korruption; men der er en saadan Samling af Spidser interesserede i Livsforsikringsselskaberne Bestaaen i deres nuværende Form, at det er haabløst at tale om en gennemgribende Ændring. Ogsaa af en anden Grund ønsker jeg at sige dette, idet jeg nemlig tror, at der baade er Folketingsmænd, Landstingsmænd og Statsemedsmænd, som er interesserede i at indtage en kølig Holdning overfor en virkelig Tvangslivsforsikring; de er bange for, at der skal gaa noget fra dem.

Der er vistnok god Grund til at overveje det Spørgsmaal, om Befolkningen ikke paa dette Omraade betaler alt for store Administrationsomkostninger. Der er Selskaber, som har været oppe ved 50

pCt. af Præmien i Administrationsomkostninger. Det er for meget. Saadant noget som 10 pCt. kunde gøre det. Jeg forstaar selvfølgelig godt, at det kan være vanskeligt at faa disse Tanker realiseret i Aar, men jeg gør opmærksom paa, at hvis man ikke hører herinde, vil Folk ude i Landet kunne forstaa, at disse Tanker er rigtige. Derfor gør man klogt i at lytte til dem. De Tanker vil komme igen ude fra Landet; man vil sige: vi er ikke tjente med, at saa mange Spidser sidder i Livsforsikringsselskabernes Bestyrelser og slaas. Det er rimeligt, at Borgerne værges mod at betale for store Præmier. Det har de gjort i Aar, og Lovforslagets Bestemmelser beskytter dem ikke mod at gøre det fredeles.

Ivar Berendsen: Selv om det ærede Medlem, der nylig talte, tog noget stærkt paa Veje, er virkelig det af ham rejste Spørgsmaal værd at overveje. Ligesom det ærede Medlem fra Stubbekøbing (Keiser-Nielsen) kan jeg meget vel tænke mig at imødesee den Dag, hvor Staten monopoliserer Livsforsikringsvæsenet. Imidlertid var det ærede Medlem jo ligesom andre ærede Talere paa det rene med, at dette sker ikke i Aar, og naar Forholdet er saaledes, er det rimeligt, at man ved Behandlingen af et saadant Lovforslag allerførst gør sig klart, hvad Opgave Lovgivningen om Livsforsikringsselskaber overhovedet har.

Omraadet er et teknisk-specielt eller specielt teknisk; der bygges paa et egenartet videnskabeligt Grundlag, som kun en ganske begrænset Kreds behersker, man benytter et eget Sprog, der ikke er dansk. Dersom ærede Medlemmer f. Eks. vil se paa baade den nugældende Lovs § 19 og det foreliggende Lovforslags § 19, spørger jeg trøstigt, om det er assuredansk eller vort Modersmaal. For et ikke teknisk Ting som Folketinget synes jeg, det under saadanne Omstændigheder for det første er det formaalstjenligste for Tinget selv at holde sig til de store Linier, medens det paa den anden Side i en Sag, der baade har en saa overordentlig økonomisk Betydning og spiller en saa betydelig social Rolle, er nødvendigt, at Spørgsmaalet tages meget alvorligt op ogsaa af andre end af dem, der er interesserede i Livsforsikringsdriften, altsaa væsentlig af de forsikrede; men hvis det skal have nogen Virkning, er det for dette Ting ganske nødvendigt nøje at holde sig indenfor Opgaven.